

Валери Петров

Изготвили: Атанаска, Алисия и Емилия от 6д

Биография

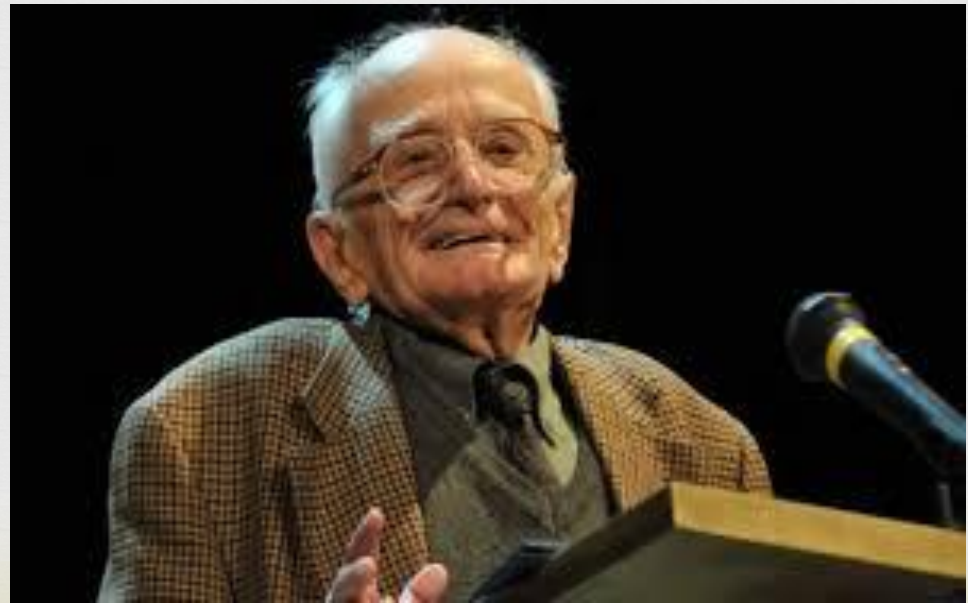
Валери Петров е роден на 22 април 1920 година в семейството на Мария Петрова, преподавателка по френски език в столични гимназии, и д-р Нисим Меворах, професор по правни науки, специалист по семейно право, виден адвокат, обществен деятел, дипломат – посланик в САЩ, представител на България в ООН, автор на книга за Яворов. Майката на Валери Петров е родена във Варна и там той прекарва много от ваканциите си, на ул. „Славянска“. Валери Петров учи в италианското училище, т.нар. Италиански лицей (с гимназиален курс) в София, което завършва през 1939 г. Проф. Нисим Меворах и неговата съпруга Мария Петрова приемат протестанството в Евангелската църква на столичната „Солунска“, и решават името на Валери Нисим Меворах да стане Валери Нисимов Петров.

През 1944 г. завършва медицина в Софийския университет, като известно време работи като лекар, през есента и зимата на 1944 г. работи в Радио „София“, после участва във втората фаза на войната срещу Нацистка Германия като военен писател в редакцията на вестник „Фронтотак“.

След войната е един от основателите и заместник-главен редактор на вестник „Стършел“ (1945 – 1962). Служи като лекар във военна болница и в Рилския манастир.

От 1947 до 1950 г. работи в българската легация в Рим като аташе по печата и културата. През тези години пътува до Америка, Швейцария, Франция като делегат на различни форуми.

По-късно, завръщайки се в България, е редактор в Студия за игрални филми „Бояна“, редактор на издателство „Български писател“ и Народен представител в Седмото ВНС (1990 – 1991).

Комунист от младежките си години, през януари 1971 година Валери Петров е изключен от Българската комунистическа партия заедно с няколко други писатели, след като гласуват с „въздържал се“ за декларация на Съюза на българските писатели срещу присъждането на Нобелова награда за литература на критичния към комунистическия режим руски писател Александър Солженицин.

На 27 август 2014 г., след близо месец боледуване и изкарани два мозъчни инсулта, Валери Петров умира във Военномедицинска академия (ВМА) в София.

Творчество

Валери Петров е изключително продуктивен поет, драматург и преводач, автор на лирична и сатирична поезия, книги за деца.

На 15 години Валери Петров издава първата си самостоятелна книжка – поемата „Птици към север“, стихове печата през 1936 г. в сп. „Ученически подем“, а през 1938 г. излиза от печат първата му книга „Птици към север“ с псевдоним Асен Раковски.

Яркото му излизане на литературната сцена обаче е публикацията на цикъла стихотворения „Нощи в планината“ в списание „Изкуство и критика“ (1940, кн. 1).

По-късно пише поемите „Палечко“ (1943), „На път“ (1943), „Ювенес дум сумус“ (1943), „Край синьото море“ (1941 – 47), „Тавански спомен“ и стихотворния цикъл „Нежности“.

Добрите писма

Толкова радост извика
писмото с добри новини!
Гледам клеймото на плика
и пътя му смятам във дни.

Мисля си: значи, когато
бях вчера така натъжен,
листчето, с радост богато,
е вече летяло към мен.

Значи, така ни се струва
понякога черен светът.
Хора, недейте тъгува –
добрите писма са на път!

Зиме

Детински, в зимната пътечка,
сред тишина и звезден прах
по синкавото с тънка клечка
любимо име начертах.

Под месеца, сред рая снежен
то блескаше едвам-едвам
и донемайкъде разнежен,
аз бавно продължих натам.

Но после нещо отклони ме,
тъй както често става с нас,
и за написаното име
на връщане забравих аз,

така че с тъничка boleжка
след време си представих как
без спиране, в обувка тежка,
го бе отминал моят крак.

Награди и отличия

2000 – Орден „Стара планина“ I степен

2001 – Носител на наградата за детска литература „Калина Малина“.

2004 – Национална награда „Константин Константинов“ за цялостен принос в детското книгоиздаване.

2005 – Голяма награда за литература на Софийския университет (2005).

2006 – Награда „Христо Г. Данов“. На 19 юни 2006 на 86-годишна възраст получава от Министерство на културата наградата „Христо Г. Данов“ за цялостен творчески принос.

2006 – Доктор хонорис кауза на Университета по библиотекознание и информационни технологии.

2007 – Награда „Св. Паисий Хилендарски“.

2011 – Почетен знак „Марин Дринов“ на БАН – 20 май 2011 година.

2013 – Наградата за европейски гражданин на Европейския парламент за 2013 г. – за принос към българската култура и разбирателството между нациите.

2014 – Медал „Иван Вазов“ на СБП.

Видеоклипове

- <https://youtu.be/D2FXfvpDoYc>
- <https://youtu.be/-Syrvi3BOUs>

Благодарим за
вниманието!!!

